

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 330.

84de Møde.

Mandagen den 27de Mai.

(Fort.)

Krigsministeren: Der er ført Anke af Udvalget over, at det ikke har faaet adskillige forlangte Oplysninger af den af Regjeringen nedsatte Commission saa betimeligt, som det havde ønsket, og at Commissionen har vægret sig ved at efterkomme Udvalgets Forlangende, at conferere med det. Udvalget tilstrey Commissionen den 12te April, at det havde fremmet sit Arbejde saavidt, at man kunde ønske at blive bekendt med Frugten af Commissionens Arbejde, og man forlangte derfor et Møde af Udvalget med det Medlem af Commissionen, som denne maatte bestignere til at meddele Udvalget Frugten af sit Arbejde. Commissionen svarede derpaa under 26de April sidst, at den ikke skjønnede rettere, end at der ved begge disse Betegnelsesmaader meentes Resultatet af det Anliggende, som det er alternaadigt paalagt Commissionen at behandle, ikke enkelte Oplysninger, som den maatte have erhvervet sig, for at udføre sit Hverv, og som muligt ogsaa kunde interessere Udvalget. Men — hedder det videre i bemeldte Skrivelse — Commissionen kom saaledes i en ikke ringe Forlegenhed, naar den skulde overdrage eet af dens Medlemmer at træde i Forbindelse med Udvalget, for at fyldestgjøre dets fremsatte Begjæring. Skulde denne indskrænke sig til Oplysning om den Plan, som Commissionen har lagt og hvorefter den har fremmet sine Forhandlinger, samt hvorvidt den er kommen med sit Arbejde, da vilde hiint Medlem ikke have stort videre at meddele, end hvad Commissionen har yttret i sin Skrivelse til Centralcomiteen af 15de Mars d. A. — hvoraf Udvalget er af mig tilstillet en Afskrift. — Vilde derimod Udvalget gaae videre, fordrer sig meddeelt den Plan, som Commissionen fordetmeste i Detail

har udarbejdet til Pensioneringsvæsenet i det Hele ved begge Militæretater og Invalidforsørgelsen, muligt endog gaae ind paa en Diskussion herom, da vilde Commissionens Medlem blive nødsaget til, enten ganske at nægte hiint Meddelelse, deels fordi den paa Sagens nuværende Standpunkt vilde være ubetimelig, da den endnu ikke er endelig omhandlet i alle Punkter i Commissionen, og deels fordi den Commissionen ved allerhøieste Commisforium af 4de Februar d. A. givne Befaling, hvorefter Samme havde giennem Krigsministeriet at indsende sit Forslag angaaende samtlige i Commisforiet indeholdte Punkter, formeentlig ei kan ansees for at være ophævet ved Folkethingets Udvalg i Sagen om den Fengeriske Invalidelov; eller ogsaa vilde der mellem Udvalget og Commissionens Medlem opstaae en Forhandling, der næppe vilde lede til noget Resultat for Sagen, men maaskee i flere Retninger kunde, især paa dens nuværende Stadium, indvirke forstyrrende paa Commissionens Arbejde. Forsaavidt der kunde blive Spørgsmaal om finantsielle Oplysningers Meddelelse, da er Commissionen vel i Bestiddelse af flere saadanne, men denne Deel af Sagen har dog for Commissionen stillet sig saaledes, at den for en væsentlig Deel vil afhænge af nærmere Forhandlinger mellem Krigsministeriet, Marineministeriet og Finantsministeriet. Commissionen har derfor ikke troet at burde overdrage til noget af dens Medlemmer at sætte sig i Forbindelse med det oftnævnte Udvalg i Folkethinget, forinden den giennem Krigsministeriet havde modtaget en nærmere Meddelelse — en Instrux for, hvorledes man havde at forholde sig, naar Udvalget stillede sine mundtlige Fordringer til Medlemmet paa samme Maade, som det er gjort skriftligt til Ministeriet. Er det imidlertid ikkun Udvalgets Hensigt, at erholde fra Commissionen Oplysninger om enkelte Punkter eller Afskrifter af Med-